

uttrycker hon högt vid bordet sin alldeles särskilda aktning för Brita och hennes väninnor, fruarna Manderström och Ehrengranat.

Ekeblad trodde sig kunna möta Brita mellan den 25 och 28 augusti, men kungen vill aldrig släppa honom. Kungen begär, att han årligen skall återvända till hovet, och ännu den 8 september är han kvar, möjligen därför att han brutit benet, som han kurerar med en dekokt av äggulor och brännvin. Dock har han ej varit överksam. Dels har han skaffat pengar hos statssekreteraren Schröderheim till reparation av landskansliet, där man riskerar att frysa ihjäl, och dels har han sett och hört mycket, som torde roa Brita.

Grevinnan Fredrika Aurora Taube, överkammarherren baron Jean Jacques De Geers gemål, promenerade en dag i Drottningholmsparken med sin lilla dotter och kronprinsen. De mötte kungen. Denne ville, att prinsen skulle leka med fröken De Geer, men förgäves. Han kallade henne fröken Aminoff, möjligen i distraktion. Det var "rätt embarrassing" för båda två (grevinnan och Majestätet), men ganska löjligt för dem, som voro åhörare". Att Aminoff var grevinnans älskare, och att hon själv dessutom höll sig väl med hela pagekåren, visste hela världen.

Louise Sparre har råkat illa ut. Hennes man, greve J. A. Meijerfelts affärer bli dag för dag sämre. Baron Carl Sparre, riksrådet, anser det nödvändigt, att makarna skiljas för att kunna rädda spillrorna. Mannen har begärt sin frus juveler till avbetalning å gälden. Sara Düben och Malin Stenbock förklara, att oordningen i Meijerfeltska huset är fruktansvärd.

Det påstås även, att Carl och Fredrik Sparre ämna göra Meijerfelt omyndig, trots hans energiska motstånd, att hans egendom Näsby skall säljas, och att skogen på Söfdeborg, som årligen givit 15.000 plåtar, är nedhuggen. "Han har skrivit på vackra sedlar."

Brita säger om grevinnan De Geer och Louise, som vill hälsa på henne: "Det som hänt grevinnan De Geer är rätt narraktigt, men skadar inte åt henne. Sanningen är alltid ledsam att höra, men jag tror, att kungen har blivit mera embarrassed därvid än hon själv, ty hon har nu bitit huvudet av skammen. Det skulle vara mig kärt att få råka Louise Sparre, men Gud vet varmed vi skulle roga henne, ty här finns varken amanger eller spektakler."

Eva Löwen håller på att mista sin yngste och mest älskade son, medan den äldre gör henne sorg i Frankrike, där han vistas. Själv tyranniseras hon av en bastard till fadern. Han är kamrer på godset och tillåter henne inte ens att sätta en planta i trädgården. I det fallet är hon lika olycklig som Ekeblads syster Hedda, men där är despoten greve Pipers käre kammartjänare Beck, som "chagrinerar henne på allt sätt. För sitt sista barn är hon t. o. m. nödsakad att köpa mat, emedan hon i sitt kök ej kan begära en buljong utan att bliva contrecarré av Becken." Det är ständiga tvister mellan makarna, Piper vill flytta till Skåne och skicka sina barn utomlands. Mutte gör honom sin kur "på Heddas depens", och Ekeblad finner, att skilsmässa är enda önskvärda slutet, så "humiliant" är hennes ställning. "Morbror Fersen, som gjort detta giftermål, har lovat Hedda att ifall hon behöver hans hjälp kraftigt stå henne